

Гомельскі універсітэт

№ 15 (897)

Аўторак, 17 кастрычніка 1995г.

Газета заснавана ў верасні 1969 года

Выходзіць два разы ў месяц

Цана дагаворная

СЁННЯ У НУМАРЫ:

- 1 ♦ Навіны апошніх дзён.
- 2 ♦ Уручаны сорасаўскія дыпламы.
- 3 ♦ Па праблемах азда-раўлення насельніцтва.
- 4 ♦ Юбілей вучонага-зем-ляка. Адпачынак, які запамінаецца.
- 5 ♦ Застаецца ў нашай па-мяці. Вартавыя парадку.
- 6 ♦ Гомельшчына вачыма гасцей.
- 7 ♦ Да агляду талентаў.
- 8 ♦ Спартыўная хроніка.

У рэктараце

ПЕРААДОЛЬВАЦЬ УСЕ ЦЯЖКАСЦІ

Мінае дзень за днём, але наша эканамічнае і сацыяльнае становішча пакуль што не паляпшаецца. Яно яшчэ больш ускладняецца пры ўваходзе ў ацяпляльны сезон. Значна павялічыцца расход энергарэсурсаў, на што спатрэбіцца дадатковае фінансаванне. І не толькі на гэта. Цэны і затраты працягваюць расці па ўсіх пазіцыях. Усё гэта патрабуе ўмелага гаспадарання, выключнай ашчаднасці і адказнасці за стан спраў у кожным падраздзяленні. Менавіта ў такім накірунку ішла размова на рэктараце нашага універсітэта пры абмеркаванні пытання аб забеспячэнні неабходных умоў для арганізацыі вучэбнага працэсу.

З інфармацыяй выступіў прарэктар па вучэбна-выхаваўчай рабоце М.М.Воінаў. Ён узначальваў камісію, якая правярала санітарны стан вучэбных карпусоў, аўдыторый, лабараторый, наяўнасць вучэбнага абсталявання і многае іншае. Прыводзіліся канкрэтныя факты, якія сведчаць аб істотных недахопах і ўпушчэннях. Гэта асабліва датычыць падрыхтоўкі да зімовага ўтрымання ўсіх універсітэцкіх памяшканняў. Патрэбна многае зрабіць для іх уцяплення, эканомнага расходавання электраэнергіі, гарчай і халоднай вады.

Больш прадумана і рацыянальна павінен выкарыстоўвацца аўдыторны фонд. Неадкладнага вырашэння патрабуюць і іншыя пытанні, ад якіх залежыць якасць вучэбнага працэсу.

На пасяджэнні рэктарата першы прарэктар прафесар М.В.Селькін паведаміў аб выніках ліквідацыі студэнтамі акадэмічных запазычанасцей, аб плане набору першакурснікаў на будучы навучальны год.

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, грамадскія арганізацыі універсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты фізічнага факультэта гарача віншуюць кандыдатаў навук ВЯХІРАВА Мікалая Іванавіча і КУДЗІНА Віктара Панцялеевіча з кафедры радыёфізікі, ЖУЛЬКОВА Віктара Іванавіча з кафедры аўтаматызаваных сістэм апрацоўкі інфармацыі з выпадку прысваення ім Атэстацыйнай калегіяй Міністэрства адукацыі і навукі Рэспублікі Беларусь вучонага звання ДАЦЭНТ.

КАБІНЕТ МІНІСТРАЎ ВЫРАШЫЎ ДАПАМАГЧЫ АСПІРАНТАМ

У мэтах аказання фінансавай падтрымкі таленавітым маладым вучоным Кабінет Міністраў выдзеліў стыпендыі аспірантам у размеры пяці мінімальнага заробатнага плат. Прысуджацца яны будуць па ўмовах адкрытага конкурсу. Ён аб'яўлены Міністэрствам адукацыі і навукі сумесна з Акадэміяй навук, а таксама пры ўдзеле рэспубліканскіх міністэрстваў і ведамстваў, занятых падрыхтоўкай аспірантаў.

Аднак атрыманне стыпендыі агаворана пэўнымі ўмовамі. Пры перамозе ў конкурсе для аспірантаў, якія вучацца ў аспірантуры пасля заканчэння ВНУ, стыпендыя вырасце з трох мінімальнага зарплат да пяці, такім чынам, яна павысіцца для пераможцы на дзве мінімальныя зарплаты.

Для тых, хто вучыцца ў аспірантуры, але мае

ўжо стаж па спецыяльнасці, а таксама стыпендыю, размер якой перавышае пяць мінімальнага зарплат, перамога ў конкурсе азначае прыбаўку ў тыя ж дзве мінімальныя зарплаты.

Усяго Кабінетам Міністраў выдзелена сто стыпендыяў. Для вызначэння кандыдатаў на іх у кожным ведамстве, занятым падрыхтоўкай аспірантаў, будуць створаны конкурсныя камісіі, у якіх вопытныя эксперты ацэняць прадстаўленыя работы і назавуць пераможцаў.

Дакументы на конкурс прымаюцца да 1 лістапада, а сам ён прадоўжыцца да канца бягучага года.

Вольга ШЧАДРЫНА,
Белінфарм.

АПОШНІ КРОК ДА ПАГАДНЕННЯ

Наш універсітэт наведала дэлегацыя Пізанскага універсітэта з Італіі. Яе ўзначальваў прафесар Гаэтана Барлета, які сёлета ўжо быў у ГДУ і чытаў лекцыі для студэнтаў педагагічных спецыяльнасцей, якія спасцігаюць навыкі псіхалагаў.

У час новай сустрэчы абмяркоўваліся і ўзгадняліся найбольш прынцыповыя дэталі рыхтуемага пагаднення аб супрацоўніцтве паміж дзвюма вышэйшымі навучальнымі ўстановамі краін. Яно будзе падпісана ў апошнім дэкадзе кастрычніка, калі з адказным візітам у г.Пізу прыбудзе рэктар ГДУ прафесар Л.А.Шамяткоў.

УЗНАГАРОДЖАНЫ ГАНАРОВЫМІ ГРАМАТАМІ

За шматгадовую творчую навуковую, педагагічную і фізкультурна-спартыўную работу па падрыхтоўцы маладых спецыялістаў, актыўны ўдзел у грамадскім жыцці заслужаныя трэнеры Рэспублікі Беларусь, суддзя міжнароднай катэгорыі па баскетболу дацэнт кафедры тэорыі і метадыкі фізічнай культуры Царыкаў Барыс Андрэевіч і старшы выкладчык гэтай жа кафедры старшы трэнер жаночай каманды па ручному мячу "Універсітэт" Крукоўскі Валеры Пятровіч узнагароджаны ганаровымі граматамі універсітэта.

За шматгадовую плённую навукова-педагагічную дзейнасць і падрыхтоўку маладых спецыялістаў, актыўны ўдзел у грамадскім жыцці загадчык кафедры матэматычных праблем кіравання доктар тэхнічных навук, прафесар МАКСІМЕЙ Іван Васільевіч узнагароджаны Ганаровай граматай універсітэта.

УРУЧАНЫ ДЫПЛОМЫ ЛАЎРЭАТАЎ

Пасяджэнне, якое адбылося 3 кастрычніка ў кабінце рэктара нашага ўніверсітэта, было незвычайным і, можна сказаць, урачыстым. Адбылося ўручэнне дыпламаў пераможцам конкурсаў на атрыманне Сорасаўскіх грантаў. Для выканання ганаровай місіі ў ГДУ прыехалі акадэмік Л.У.Хатылёва, якая ўзначальвае Міжнародную Сорасаўскую праграму адукацыі ў галіне дакладных навук /ISSEP/ у Беларусі і выканаўчы дырэктар гэтай праграмы А.А.Шуба.

Аб мэтах і выніках праведзеных конкурсаў падрабязна расказала Л.У.Хатылёва. Сёлет 30 вучоным Беларусі прысуджаны гранты "Сорасаўскі прафесар", 22 — "Сорасаўскі дацэнт" і 52 чалавекам — "Сорасаўскі аспірант". Сярод іх — 5 лаўрэатаў з ГДУ. Гэта даволі высокае дасягненне. У пацвярджэнне можна сказаць: пакуль што ні адзін вучоны з іншых

чатырох ВНУ Гомеля не стаў сорасаўскім дыпламантам. Л.У.Хатылёва зазначыла, што зусім нядаўна з Вашынгтона былі прывезены ў Мінск дыпламы сорасаўскім лаўрэатам. Уручаючы дыплом "Сорасаўскі прафесар" рэктару ўніверсітэта члену-карэспандэнту Акадэміі навук Беларусі Л.А.Шамяткову, яна падкрэсліла, што сярод матэматыкаў на атрыманне Сорасаўскіх грантаў быў самы высокі конкурс. Акадэмік з задавальненнем уручыла таксама дыпламы: "Сорасаўскі прафесар" — прарэктару па навуковай рабоце ўніверсітэта А.М.Сердзюкову, "Сорасаўскі дацэнт" — дэкану фізічнага факультэта І.В.Семчанку і С.Ф.Каморнікаву з кафедры алгебры і геаметрыі, "Сорасаўскі аспірант" — Л.П.Аўдашковай з названай кафедры.

У сваім выступленні

На здымку (злева направа): Сорасаўскі прафесар А.М.Сердзюкоў, Сорасаўскі дацэнт С.Ф.Каморнікаў, Сорасаўскі прафесар Л.А.Шамяткоў, Сорасаўскі аспірант Л.П.Аўдашкова, Сорасаўскі дацэнт І.В.Семчанка.

А.А.Шуба расказаў аб некаторых выніках конкурсу Міжнароднай Сорасаўскай праграмы адукацыі сярод школ Беларусі. У ліку пераможцаў — гомельскія СШ N 8 і N 56 і першы ліцэй г.Гомеля, якія ўдастоены Сорасаўскіх граматаў і значных грашовых сродкаў для набыцця камп'ютэрнай тэхнікі.

Сёння нельга не прывесці некалькі выказванняў уладальнікаў грантаў "Сорасаўскі прафесар".

Л.А.Шамяткоў: для сапраўднага вучонага любое матэрыяльнае заахвочванне мае другараднае значэнне. Тут пераважае маральны стымул, які натхняе яшчэ на больш плённую навукова-педагагічную дзейнасць.

Вельмі прыемна, што ў адзін год адразу пяць членаў нашага калектыву сталі першымі сорасаўскімі дыпламантамі. Трое з іх прадстаўляюць гомельскую алгебраічную школу, стваральнікам якой быў акадэмік С.А.Чуніхін. Сорасаўскім дацэнтам стаў мой вучань С.Ф.Каморнікаў, які сёлета ў ліпені паспяхова абараніў доктарскую дысертацыю. Першай у рэспубліцы сярод жанчын прафэсара выкладчыкаў і супрацоўнікаў. Тут гаворка ішла таксама аб усім тым, што сёння найбольш непакоіць ўніверсітэцкі калектыв.

абароніць кандыдацкую дысертацыю.

У заключэнне з задавальненнем хачу зазначыць, што грант "Сорасаўскі дацэнт" прысуджаны і майму былому аспіранту, цяпер кандыдату фізіка-матэматычных навук М.Ц.Вараб'ёву, які працуе ў Віцебскім педагагічным ўніверсітэце і падрыхтаваў ужо да абароны доктарскую дысертацыю.

А.М.Сердзюкоў: даўно стала відавочным, што найбольшых поспехаў у сваёй дзейнасці дамагаюцца вучоныя, якія прайшлі добрую навуковую школу. Для мяне, як і для многіх іншых фізікаў Беларусі, гэта была шырока вядомая школа акадэміка Акадэміі навук нашай рэспублікі Ф.І.Фёдарова.

Прайшоўшы яе, дасягаю пастанавленых мэт сам і цяпер магу парадавацца за сваіх вучняў. Адзін з іх — дэкан фізічнага факультэта І.В.Семчанка, які стаў "Сорасаўскім дацэнтам". У малядога вучонага — добрая перспектыва. Недалёка той час, калі Ігар Валянцінавіч будзе абараняць доктарскую дысертацыю і ў будучым здолее сапернічаць за атрыманне ганаровага дыплама "Сорасаўскі прафесар".

Б.ВАЛОДЗІН.
Фота У.Чысцкі.

На сажале, што наша рэспубліка з'яўляецца зонай экалагічнага бедства. Зрабіў сваю чорную справу Чарнобыль, ёсць і шмат іншых неспрыяльных фактараў у навакольным асяроддзі. Як жыць чалавеку ў гэтых умовах, як захаваць сваё здароўе, уберасці ад хвароб сваіх дзяцей — генафонд беларускай нацыі? Гэтыя пытанні сёння хвалююць кожнага з нас.

ЯК ЗАХАВАЦЬ ЗДАРОЎЕ?

На гэта пытанне шукалі адказ удзельнікі міжнароднай канферэнцыі

ны 4 даклады. З імі выступілі дацэнт з Гродзенскага дзяржуніверсітэта імя Я.Купалы В.А.Баркоў, начальнік упраўлення адукацыі аблвыканкома М.Е.Кобрынскі, загадчык кафедры агульнай гігіены Гомельскага медінстытута У.М.Бартноўскі, выкладчык Гродзенскага ўніверсітэта В.У.Храмаў.

У дакладзе В.А.Баркова, у прыватнасці, адзначалася, што праведзеныя назіранні за вучнямі 12-13 гадоў у СШ г.Веткі, г.Гомеля і г.Гродна дазволілі зрабіць вывад: павышаны радыяцыйны фон адмоўна ўплывае на здароўе і фізічны стан дзяцей, а рухальная актыўнасць надае іх арганізму ўласцівае, якія садзейнічаюць пераадоленню шкодных вынікаў іанізацыі тканак.

Факты, якія сведчаць аб станючым уплыве ўмераных фізічных нагузак на стан здароўя і дзяцей, і дарослых, якія жывуць у радыяцыйнай зоне, прыводзіліся і ў іншых дакладах і выступленнях на секцыйных пасяджэннях.

Важна адзначыць, што канферэнцыя такога накірунку праводзілася ў нас, у Беларусі, упершыню, хаця з дня аварыі на ЧАЭС прайшло амаль 10 гадоў. За гэты час вучонымі, медыкамі сабраны значны матэрыял аб уплыве неспрыяльных умоў навакольнага асяроддзя на здароўе чалавека. Аднак сказаць, што ён ужо сістэматызаваны і на яго падставе зроблены адпаведныя вынікі, на жаль, пакуль нельга. Не існуе яшчэ адзінага міжнароднага (для Расіі, Украіны, Беларусі) банка

дадзеных аб паказчыках фізічнага здароўя насельніцтва. Медыкі, спецыялісты фізічнай культуры пакуль што паасобку працуюць над існуючымі праблемамі, шукаюць шляхі і метады для карэкцыі псіхалагічнага стану людзей, што знаходзяцца пад уплывам стрэсу аварыі на ЧАЭС. Восць чаму паміж удзельнікамі канферэнцыі пры абмеркаванні "за круглым сталом" галоўных праблем, акрэсленых доктарам медыцынскіх навук, прафесарам, намеснікам дырэктара Усерасійскага НДІ фізічнай культуры Л.А.Калінкіным, завязаліся гарачыя спрэчкі, а педагогамі, якія рыхтуюць спецыялістаў фізічнай культуры, выказваліся нават папрокі ў адрас медыкаў, ад якіх яны не атрымліваюць адпаведных рэкамендацый і метады. З заклапочанасцю ставіліся таксама праблемы адсутнасці прафілактычнай работы медыцынскіх устаноў сярод пацярпеўшых ад аварыі (медыкі толькі фіксуюць дадзеныя захворванняў). У сярэдніх школах не выконваюць у поўнай меры сваю функцыю медпункты — у іх няма кваліфікаваных урачоў, працуюць толькі медсёстры. Узнімалася пытанне і аб тэрміновай распрацоўцы праграмы па вытворчасці прадуктаў харчавання з рознымі эфектыўнымі дабаўкамі, якія выводзілі б з арганізма радыенукліды. З пэўнай трывогай гучала ў час "круглага стала" думка аб тым, што дзяржавай не распрацоўваецца так званая "сродовая політыка":

не ствараецца фонд рэкрэацыйна-аздараўленчых земляў, у людзей не фарміруецца патрэба ў актыўным ладзе жыцця, як гэта робіцца на Захадзе. Спрэчкі і дыскусіі ў канчатковым выніку прывялі да аднадушнай думкі: трэба сустракацца сістэматычна і разам працаваць над існуючымі праблемамі, у далейшым плануецца актыўнае супрацоўніцтва паміж ГДУ і Гомельскім медінстытутам.

Сваімі ўражаннямі аб канферэнцыі я папрасіла падзяліцца загадчыка кафедры фізыхавання нашага ўніверсітэта, к.п.н., дацэнта В.А.Каляду:

— Канферэнцыя дала штуршок узаемадзеянню спецыялістаў фізічнай культуры і спорту і медыцыны. Пастаўленыя пытанні адлюстроўвалі найбольш актуальныя праблемы жыццядзейнасці насельніцтва рознага ўзросту ў зоне Чарнобыля. З усіх дакладаў, якія, безумоўна, прынеслі карысць, хочацца адзначыць Л.А.Калінкіна, прафесара Усерасійскага НДІ фізічнай культуры (г.Масква), загадчыка кафедры ТМФК В.А.Баркова (Гродзенскі дзяржуніверсітэт), У.М.Бартноўскага (Гомельскі медінстытут), дацэнта В.А.Мядзведзева (ГДУ).

Адметна, што канферэнцыя такога накірунку з'яўляецца першай пасля аварыі на ЧАЭС. Найбольш дыскусійнымі былі пытанні комплекснага падыходу па ацэнцы ўзроўню фізічнага здароўя і фізічнага стану дзяцей рознага ўзросту, пытанні "сродовой політыкі" дзяржавы, фарміравання патрэбы да здаровага ладу жыцця, аздараўленчай фізічнай культуры ва ўмовах радыяцыі.

Т.ДУБЯК.

РАМАНАЎСКАЕ СВЯТА

У першую нядзелю кастрычніка тыя, хто цікавіцца нашай спадчынай, шаную яе, сабраліся на свята, прывітанне да 140-годдзя з дня нараджэння Еўдакіма Раманава -- фалькларыста, этнографа, гісторыка, археолага. Гэты чалавек усё сваё свядомае жыццё прысвяціў служэнню народу, адстойваў годнасць беларусаў і іх права на самабытную нацыянальную культуру.

Цікавыя мерапрыемствы, прысвечаныя гэтаму чалавеку-падзвіжніку, праводзяцца на Гомельшчыне не ўпершыню. Так, у мінулым годзе адбылася канферэнцыя, у якой удзельнічалі навукоўцы з г.Мінска, ВНУ горада і вобласці, супрацоўнікі музеяў.

Е.Раманаў -- наш зямляк, нарадзіўся ў Навабеліцы. Таму сёлета гэта свята і

праводзілася на тэрыторыі гэтага раёна ў кінатэатры "Мір". Яго ўступным словам аб жыцці і творчым шляху Еўдакіма Раманава адкрыў намеснік дэкана гісторыка-юрыдычнага факультэта, кандыдат гістарычных навук Г.А.Аляксейчанка. З паведамленнем пра Раманава-фалькларыста выступіла дацэнт кафедры беларускай літаратуры В.С.Новак. Вяла свята старшыня гарадской рады Таварыства беларускай мовы В.А.Башлакова. Удзельнікам мерапрыемства былі прапанаваны таксама фрагменты беларускага вяселля ў выкананні членаў "Талакі", якую ўзначальвае С.Вінаградаў. Затым усіх гас-

цей і ўдзельнікаў свята запрасілі ў бібліятэку, дзе яе супрацоўнікамі была аформлена невялікая выстаўка пра жыццё і творчасць Е.Раманава, змаглі яны пачаставацца і смачнымі, апетытнымі дранікамі, гарачай гарбатай.

Старанна рыхтаваліся да гэтай падзеі і работнікі Гомельскага краязнаўчага музея, якія аформілі экспазіцыю беларускіх народных строяў і далі да яе падрабязныя каментарыі.

У свяце прымалі ўдзел выкладчыкі і студэнты гісторыка-юрыдычнага і філалагічнага факультэтаў ГДУ.

Т.НІКАЛАЕВА.

ІТАЛІЯ СТАЛА БОЛЬШ БЛІЗКАЙ

Мінулае лета абяцала многім дзецям выкладчыкаў і супрацоўнікаў ГДУ падарожжа ў далёкую Італію. Упершыню ўніверсітэту прадставілася магчымасць дзякуючы Фонду "Даламога дзецям Чарнобыля", адправіць туды на аздараўленне ўсіх хлопчыкаў і дзяўчынак ва ўзросце ад 8 да 12 гадоў. Паездкі чакалі з асаблівай нецярплівасцю і хваляваннем і самі дзеці, і іх бацькі. Праўда, засмуціла ўсіх, што тэрміны выезду затрымліваліся да няпэўнага часу і юныя "падарожнікі" прасядзелі ў чаканні на чэмаданах не адзін тыдзень

ТАМ АЗДАРАЎЛЯЛІСЯ НАШЫ ДЗЕЦІ

ліпеня і жніўня. Аднак цяпер аб тых непаразумежах дзеці ўжо і не ўспамінаюць, настолькі моцнымі аказаліся ў іх уражанні ад адпачынку ў краіне ля берагоў Міжземнага мора. Большасць хлопчыкаў і дзяўчынак засталіся вельмі задаволенымі цёплым прыёмам, які ім аказалі ў італьянскіх сем'ях.

А нядаўна ў Гомель прыезджала вялікая група італьянцаў з вострава Сардынія, дзе адпачывалі нашы дзеці. Яе ўзначальваў кіраўнік фонду, які адказвае ў мясцовай

мэрыі за аздараўленне дзяцей з Беларусі. Яны прывезлі падарункі, пісьмы, відэакасеты хлопчыкам і дзяўчынкам ад іх былых гаспадароў. Многія з іх змаглі пабываць у гасцях у сем'ях, пазнаёміліся бліжэй з бацькамі хлопчыкаў і дзяўчынак, якіх прымалі летам у сябе. Завязаліся больш цесныя кантакты, дзякуючы якім многія дзеці і на наступнае лета змогуць па запрашэннях італьянскіх сяброў зноў прыехаць да іх у госці.

Далёкая Італія становіцца ўсё больш блізкай для беларускай дзятвы з чарнобыльскай зоны.

Т.НІКАЛАЕВА.

Навуковыя канферэнцыі

ПА АКТУАЛЬНАЙ ПРАБЛЕМЕ

У Мінску на базе Беларускага дзяржаўнага тэхналагічнага ўніверсітэта адбылася рэспубліканская навукова-тэхнічная канферэнцыя "Аўтаматычны кантроль і кіраванне вытворчымі працэсамі". Яе арганізатарамі сталі Міністэрства адукацыі і навукі, Беларускі дзяржаўны тэхналагічны ўніверсітэт, канцэрн "Белхімнафтапрам".

Вучонымі Беларусі, Польшчы, Расіі і Украіны быў прачытаны 91 даклад у пяці рабочых секцыях канферэнцыі: аўтаматычны кантроль; аўтаматызацыя і кіраванне; матэматычны метады ў тэорыі сістэм; мадэляванне аб'ектаў і сістэм кіравання; адукацыя і падрыхтоўка спецыялістаў у галіне аўтаматызацыі і тэхналагічных працэсаў.

ГДУ імя Ф.Скарыны быў прадстаўлены 8 дакладамі ў чатырох секцыях.

Галоўная задача канферэнцыі: "Інтэграцыя інтэлектуальнага патэнцыялу рэспублікі для рашэння актуальных задач і ацэнкі навуковых і практычных дасягненняў у галіне аўтаматызацыі вытворчых працэсаў" была выканана.

В.СЕРАБРАКОЎ.

ПАМ'ЯЦІ ПРАФЕСАРА Ф.М.ХАРЫТАНОВІЧА

На біялагічным факультэце адбыўся пашыраны Савет, прысвечаны памяці прафесара Ф.М.Харытановіча (90-годдзю з дня яго нараджэння). Гэты чалавек усё жыццё аддаў служэнню навуцы і падрыхтоўцы кадраў. Яго работы ў галіне лесавырошчвання, практыкі лесаводства і сёння з'яўляюцца асноватворнымі. Ф.М.Харытановіч адносіўся да плеяды тых вучоных, якія прайшлі цяжкай шлях станаўлення біялагічнай навукі і з

гонарам вытрымалі гэтыя выпрабаванні. Правядзенне дня памяці вучонага было значнай падзеяй на факультэце для выкладчыкаў і студэнтаў. Усе мы адчулі непарыўную сувязь часоў. Запрошаны на Савет студэнты пачэпнулі бясцэнныя веды з успамінаў сына і дачкі Ф.М.Харытановіча д.т.н. Энглена Фёдаравіча і дацэнта Наталлі Фёдаравы, якія прынялі ўдзел у гэтым мерапрыемстве. З вялікім задавальненнем былі выслуханы паведамленні загадчыка аддзела экалогіі

Выступае дачка М.Ф.Харытановіча Наталля Фёдаравы.

гарвыканкома А.Ф.Цітова і начальніка гарадской інспекцыі па экалогіі М.В.Сафонава, а таксама доктара сельскагаспадарчых навук А.М.Кажэўнікава (Інстытут лесу АН РБ). І гэта не выпадкова, бо пытаннем экалогіі Ф.М.Харытановіч удзяляў самую непасрэдную ўвагу. Яго можна лічыць адным з асноватворцаў лясной экалогіі. Дэкан факультэта С.Ф.Алешка абвясціў прывітанне і пажаданне паспяховага правядзення дня памяці прафесара Ф.М.Харытановіча ад рэктарата ўніверсітэта.

На біялагічным факультэце становяцца традыцыйнымі сустрэчы з вучонымі і кіраўнікамі падраздзяленняў горада, бо толькі на падставе паслядоўнасці, знаёмства студэнтаў з экалагічнымі і агульнабіялагічнымі праблемамі рэгіёна, навуковымі дасягненнямі можна сфарміраваць сапраўднага спецыяліста для нашага грамадства.

С.АЛЕШКА, дэкан біялагічнага факультэта.
В.ВАЛІТАЎ, доктар біялагічных навук, прафесар кафедры батанікі і фізіялогіі раслін.
Фота У.Чысціка.

Кожнае выступленне слухалі з вялікай увагай.

(ЗАКАНЧЭНЕ. ПЧАТАК НА 4 СТАР.)

-- Так, наш народ любіць весяліцца культурна. Але часам здараюцца зрывы і вось тады патрэбны мы. Наша задача -- назіраць за парадкам і забяспечваць спакойны адпачынак і бяспечныя зносіны, нейтралізаваць непрыемныя інцыдэнты, выправаджаць парушальнікаў. І ўсё гэта, не прыбгаючы да сілы, а засноўваючыся псіхалагічным фактарам. Па водгуках студэнтаў, адпачываць стала спакойней.

-- Андрэй, ты сказаў: *в ы п р а в а д ж в а ц ь п а р у ш а л ь н і к а ў*. Гэта добра, калі чалавек разумее мову, а сустракаюцца ж і такія, што дзейнічаюць па прымаўцы: *"Ты яго ў дзве ры, а ён -- у вакно"*.

-- Так, сустракаюцца і такія, але трэба сказаць, што ў нас наладжаны пец-

ня сувязі з міліцыяй, і мы ёй даставілі не аднаго кліента. Вось, напрыклад, такі выпадак: у "Дні фізікаў" праходзіў канцэрт і адзін мужчына, напіўшыся практычна да беспрытомнасці, спрабаваў вынесці магнітафон, з якім на канцэрце працавалі нашы апэратары. Мы яго затрымалі, здалі з рук у рукі міліцыянерам.

-- Ну а далей?

-- Далей быў суд, дзе я і яшчэ адзін чалавек з нашай каманды былі сведкамі. Шукальнік лёгкай нажывы атрымаў 3 гады з абавязковым прыцягненнем да працы.

-- Андрэй, ты кажаш, што вы стараецеся не прыбгаць да сілы і грубасці. Ці так гэта? І ці заўсёды ўдаецца?

МОЖНА АДПАЧЫВАЦЬ СПАКОЙНА

-- Гэта сапраўды так, але гэта ўдаецца не заўсёды. Зразумей, калі стаіш каля дзвярэй 3-4 гадзіны і адштурхоўваеш натоўп, які жадае трапіць у залу без білета, слухаеш іх пагрозы аб тым, што табе не жыць, часам не вытрымліваюць самыя жалезныя нервы. Але ў асноўным стараюцца ветліва растлумачыць і ўжо тым больш не прымяняць сілу. Хаця ўсе рэбаты займаліся каратэ і валодаюць прыёмамі барацьбы.

-- Дык хто ж уваходзіць у вашу каманду?

-- У нас, як я ўжо казаў, 8 чалавек: 2 будучых юрысты, 3-праграмісты і 3-эканамісты. Гэта я, мой намеснік -- Аляксандр Коцікаў, Яўген Марчанка, Андрэй Фоцін, Аляксандар Роскач, Станіслаў Серада,

Леанід Палееў, Ігар Базыкін і яшчэ адзін чалавек, стажор, які будзе прыняты ў каманду на агульным сходзе, пасля таго, як адпрацуе з намі тры мерапрыемствы, свайго роду выпрабавальны тэрмін.

-- І, канешне, традыцыйнае пытанне: якія планы на будучае?

-- Планаў шмат, але галоўнае, чаго б мы жадалі, гэта афіцыйнага прызнання нас ва ўніверсітэце. Студэнты нас ужо прызналі, а вось адміністрацыя... Гэта і было б лепшым падарункам да нашага дня нараджэння.

А.КАДОЛ, студэнтка III курса гісторыка-юрыдычнага факультэта.

МОЖНА АДПАЧЫВАЦЬ СПАКОЙНА

Упэўнена, што многія заўважалі на дыскацеках і вечарах, якія праводзяцца ў нашым ўніверсітэце, рэбят у акуратных чорных касцюках з карткамі-візіткамі на грудзях. Гэтыя рэбаты -- нашы студэнты. Яны вырашылі дапамагчы нам з вамі спакойна адпачываць у вольны ад вучобы час. Хутка ў рэбят, якія арганізавалі ва ўніверсітэце спецыялізаваны студэнцкі атрад па ахове бяспекі, а проста -- службу бяспекі, будзе юбілей. Ім споўніцца год.

Напярэдадні гэтай неамаважнай падзеі, а таксама адкрыцця новага культур-

нага сезона ўніверсітэта я вырашыла парамаўляць з начальнікам службы бяспекі Андрэем СЫЦЬКО.

-- Андрэй, перш за ўсё, скажы, каму прыйшла ў галаву думка стварыць такую службу?

-- Усё пачалося з юбілею СТЭМа ў мінулым годзе, калі студэнты факультэта фізічнай культуры не справіліся з аховай парадку, і гэта давалося рабіць мне, Аляксандру Коцікаву і Марыне Шырынкінай. Тады нам з Сашам і прыйшла ў галаву такая думка. Пару вечароў пайшло на абмеркаванне гэтай ідэі, а потым мы пайшлі

Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф.Скарыны

СПЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ

СБ

009

да А.В.Лысянкова і прапанавалі свае паслугі. Ён падтрымаў нас. Так і нарадзілася СБ пры культурным цэнтры ГДУ. Мы набралі каманду з 8-мі чалавек. Правалі пару пробных мерапрыемстваў, у нас атрымалася. Быў напісаны наш статут, на падставе якога мы сталі афіцыйна ўзяць сваю дзейнасць.

-- І атрымалася так, што вы былі патрэбны...

(ЗАКАНЧЭНЕ НА 5 СТАР.)

Вачыма замежных гасцей

Вясной бягучага года наш універсітэт наведалі дырэктар Беларускага інстытута навукі і мастацтва ў ЗША доктар Вітаўт Кіпель і яго жонка -- навуковая супрацоўніца славянскага аддзела Нью-Йорксай Публічнай бібліятэкі Зора Кіпель. На нашай зямлі ў іх адбылося шмат запамінальных сустрэч. Вялікае ўражанне ў гасцей з Амерыкі засталася і ад Другога Міжнароднага кангрэсу беларусістаў, які праходзіў 16-18 мая ў Мінску, і яны прымалі ў ім удзел у якасці дэлегатаў, выступілі з дакладамі на секцыі дзяспары беларусістаў блізкага і далёкага замежжа.

Дарэчы, доктар Вітаўт Кіпель выбраны віцэ-прэзідэнтам Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў, а на заключным пленарным пасяджэнні кангрэсу яму быў уручаны дыплом паўнапраўнага члена Міжнароднай Акадэміі Навук.

Пасля вяртання ў ЗША Зора Кіпель у газеце беларусаў "Беларус", якая выдаецца ўжо 44-ы год, падзялілася сваімі ўражаннямі, якія глыбока крапулі яе сэрца пры наведванні Гомельшчыны і г.Крычава, дзе прайшло яе дзяцінства.

Прапануемая чытачам публікацыя Зоры Кіпель перадрукоўваецца не ў арыгінале, а ў адпаведнасці з сучасным беларускім правапісам.

Сёлетні наш побыт у Беларусі быў з аднаго боку вельмі памысны і цікавы, а з другога -- поўны трылогі, распачы і крыўды. Трылогі за будучыню Беларусі, крыўды і распачы за свой народ. Але пра прыкры бок я пісаць не буду -- шмат ужо перагаворана і напісана, тым болей, што аб гэтым гаварыць і пісаць недастаткова -- трэба нешта рабіць, адрабляць.

Пашчасціла нам быць гасцямі Гомельскага універсітэта. Гаспадары нашыя, рэктар Л.А.Шамяткоў і прафесар Уладзімір Анічэнка не толькі выдатна арганізавалі наш побыт у Гомелі, спатканне са студэнтамі і выкладчыкамі універсітэта, наведванне лабараторыі: скарынінскай, лінгвістычнай і краязнаўчай, але наладзілі і шэраг экскурсій па Гомельшчыне.

Кантакты нашыя з Гомельскім універсітэтам пачаліся ўжо пару гадоў таму, калі універсітэт звярнуўся да Беларускага інстытута навукі і мастацтва з запытам аб літаратуры пра Скарыну, што выдавалася на Захадзе, для скарынаўскай лабараторыі-музея. Варта тут заўважыць, што гэта, бадай, самы вялікі збор Скарыніны на цэлым свеце -- сабраныя там і кнігі, і артыкулы, і мастацкія творы, і музейныя экспанаты, якія тычацца жыцця і дзейнасці першадрукара. Сапраўды такая лабараторыя патрэбна універсітэту, які носіць імя Скарыны.

Аб Гомелі, прызнацца, веды мае былі вельмі сціплыя. Ведала, што горад стары, адзін з большых у Беларусі, горад індустрыяльны, амаль цалкам знішчаны ў другую сусветную вайну.

На прыёмнае здзіўленне, Гомель, у часе нашай першай перадвечаровай экскурсіі, выявіўся прыгожым гістарычным месцам над Сожам, поўным цікавых архітэктурных помнікаў.

Пачынала цягнуцца, а нам усё не хацелася пакідаць гэты гістарычны прыёмны куток Гомеля.

Назаўтра падарожжа яшчэ далей на ўсход ад Гомеля, глыбей у гэтак званую "зону".

Перш-наперш у Ветку, у мясціну беларускіх старавераў. 10 гадоў таму

ПАДАРОЖЖА ПА ГОМЕЛЬШЧЫНЕ

заснаваўся тут этнаграфічны музей, які да пэўнай ступені адлюстроўвае культуру старавераў ваколіцы. Музей гэты, пра які мы ўжо шмат чулі, і прыцягнуў нас у Ветку. Кіраўніца музея, спадарыня Нячаева, вельмі дасведчаны этнограф, паказала нам выключна прыгожыя і рэдкія іконы старавераў у багатых кіётах, штыты бісерам -- рамяство, якое вядома пераважна ў Веткаўскім рэгіёне. Расказала яна нам таксама пра семантыку ўзораў ручнікоў мясцовых ткачых, дзе кожны ўзор нешта значыць, нешта апавядае. Шмат часу яшчэ можна было б там правесці, але спяшаліся мы далей, у Неглюбку.

Па дарозе цешыла вока прырода, палі, лугі, яшчэ месцамі затопленыя веснавой паводкай бярозавыя ляскі, прыдарожныя вёсачкі, зграбныя хаты са своеасаблівымі арнаментамі, найчасцей каляровымі, надваконнікамі-ліштвямі. Не магла я нацешыцца цікавай беларускай тапанімікай -- назвамі вёсак і мястэчкаў /толькі па-беларуску/ на дарожных знаках: Навасёлкі, Бясядзь, Свінка, Старое Залужожа, Новыя Грамыкі, Свяцілавічы, Стаўбунь. Адзін з такіх знакаў накіраваў на Барталамеўку -- вёску, якая была цалкам выселена пасля чарнобыльскай катастрофы.

Заехалі з дарогі ў вёсачку -- кінутую, пустую, бязлюдную. Праўда, недзе ўдалечыні заўважылі сабаку, а пасля і чалавека -- мусіць, нейкая адважная, непахісная асоба, што рашыла не пакідаць свайго. Хаткі забітыя, апусцелыя, а каля адной... цвіце яблынька.

У гэты прыгожы, цёплы травеньскі дзень ніяк не хацелася думаць пра трагедыю, тым больш, што вонкава трагедыя гэтай і не заўважаецца -- мясцовыя людзі жывуць нібыта нармальным жыццём, неак старуюцца ад яе адхінуцца, забыцца, не ўспамінаць -- можа яно і міне.

Недалёка ад Неглюбкі, пры дарозе невялікі магільнік, яшчэ свежа ўвешаны ручнікамі пасля Радаўніцы.

А вось і Неглюбка -- вёска здаўна

славутая сваімі ручнікамі, дзе амаль у кожнай хаце жанчына -- ткачыца, мастак свайго роду, вырабляе адменныя ручнікі пераборнага аднааковага ткацтва. Тут мы знайшлі і нашу ткачыцу Таццяну Дзеранок, якая некалі, у 70-х гадах, з дыпламатамі са Злучаных Нацый перадала ручнік сваёй работы для беларусаў Амерыкі.

Майстэрства сваё старэйшыя жанчыны перадаюць маладзейшым і зусім маладым. Пры школе заснавана ткацкая майстэрня, дзе школьніцы старэйшых класаў ужо ткуць ручнікі, за якія не сорамна было б і спрактыкаваным ткачыцам.

Так не хацелася пакідаць гэтай цікавай гасціннай вёскі, што лжыць на самай усходняй мяжы сённяшняй Рэспублікі Беларусь. "Пагуляйце, пагуляйце", -- усё ўгаворвала нас Таццяна, але трэба было ехаць, бо ў Гомелі яшчэ запланаванае спатканне са студэнтамі.

Не было б поўным маё апавяданне, каб не ўспомніла хоць колькімі словамі горад Крычаў. Вяртаючыся з Гомеля назад у Мінск, наш уважлівы дбалы апякун сп. Анічэнка быў ласкавы яшчэ зрабіць даволі вялікі круг і падкінуць нас у г.Крычаў, дзе прайшлі некалькі маіх дзіцячых гадоў.

Крычава майго дзяцінства я амаль не пазнала. Толькі як убачыла стары палац і роў, дзе я калісь 8-мі-9-ці-гадовым дзяўчом лазіла з сябрамі, дык у памяці ўсё ўсплыло. Зноў прабегла я /адкуль энергія ўзялася/ на цянькі праз роў, знайшла хату, дзе некалі жылі, спаткала нават і цяперашняга спадара хаты, а тады бялявага, 6-гадовага хлапчука Лёньку, унука нашых былых гаспадароў, які, як я толькі сказала, што я Зора, адразу ж пазнаў мяне, і прывіталіся мы як старыя сябры -- зноў пабывала я дома.

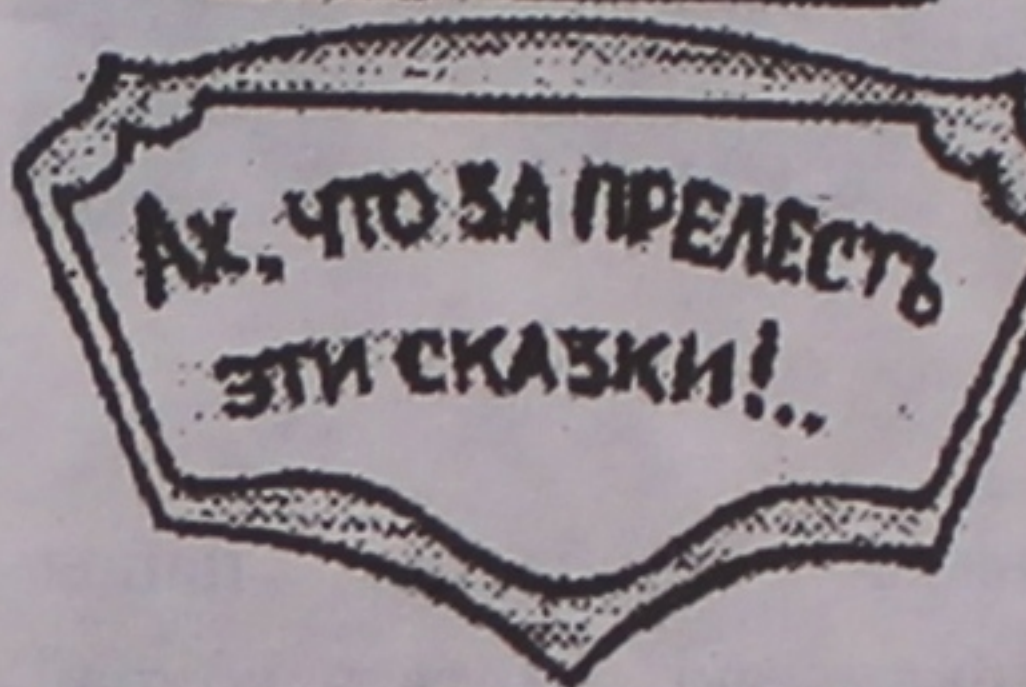
ЗОРА КІПЕЛЬ.

Спонсар конкурсу - прафком студэнтаў ГДУ імя Ф.Скарыны

Агульнауніверсітэцкі конкурс "Ану, першакурснік!" 1995 г. праводзіцца 29 кастрычніка з 15.00 у актавай зале ГДУ. Білеты на мерапрыемства будучы распрацаваныя праз культурны цэнтр ГДУ і культургаў на факультэтах.

ПАПАЖЭННЕ

аб правядзенні агульнауніверсітэцкага конкурсу "Ану, першакурснік!" 1995-96 навучальнага года.

Кожны год ва універсітэце праводзіцца конкурс мастацкай самадзейнасці з мэтай развіцця творчай ініцыятывы, культурнага і эстэтычнага выхавання студэнтаў. Адным з этапаў гэ-

тага конкурсу сярод студэнтаў 1-га курса з'яўляецца "Ану, першакурснік!".

У конкурсе прымаюць удзел толькі студэнты 1-га курса. Дазпускаецца акампанемент з боку, а таксама ўдзел не першакурснікаў у парных выступленнях для цэласнасці і мастацкага ўзроўню нумара.

Працягласць выступлення кожнай групы -- не больш 40 мінут (з іх 5 мінут -- кантрольных).

Час на падрыхтоўку перад выступленнем -- 5 мінут.

Конкурсныя праграмы павінны быць прадстаўлены для паказу 24 і 25 кастрычніка і 27 кастрычніка зацверджаны для ўдзелу ў конкурсе.

Да 27 кастрычніка павінны быць прадстаўлены адрэкаваныя праграмы ў колькасці 10 экзэмпляраў.

У гэтым годзе калектывы рыхтуюць свае праграмы па абавязковай тэматыцы "АХ, ШТО ЗА ЦУД ГЭ-

Алла БРЕДИХИНА,

студентка заочнага факультэта

Осенняя страничка

Октябрь вступил в свои права.

Раскинул свой шатер.

Осинки робкой головою

Пылают, как костер.

А златокудрые березы

Роняют листья, точно слезы.

Печальных птиц прощальный крик

Доносится, как стон.

От ветра горбится, как старик,

Теряет листья клен.

Так осень гордая всегда

Сыплет дождем, уходит,

Хоть молча плачет иногда.

Но уходит не хочет.

ТЫЯ КАЗКІ!.." Непасрэдна выбар жанру, у якім рыхтуецца праграма; самастойны. Праграма павінна быць змястоўнай, цікавай і разгорнутай па тэматыцы.

Праграма ацэньваецца па 15-бальнай сістэме.

Парадак выступленняў вызначаны па зваротнаму парадку занятых месцаў групамі першакурснікаў мінулага года.

Журы адзначыць лепшую аўтарскую работу, лепшых вядучых, выканаўчае майстэрства.

Вынікі конкурсу і ўзнагароджанне прызамі з уручэннем пераходнага прыза адбудзецца пасля заканчэння конкурсу ў той жа вечар.

Праграмы ацэньваюцца журы ў складзе:

-- ЛЫСЯНКОЎ А.В. -- дырэктар культурнага цэнтра ГДУ.

-- ШЫРЫНКИНА М.Б. -- мастацкі кіраўнік.

-- КАЗЛОЎ М.А. -- кіраўнік народнай харавой капэлы "Дзяніца".

-- ВАРОНІН Г.І. -- кіраўнік беларускага тэатра "Калі б..."

-- ЗБЗЕЕВА А.М. -- кіраўнік фольклорнага калектыву.

-- Прадстаўнік рэктарата.

-- Прадстаўнік прафкома.

Палажэнне аб конкурсе прынята мастацкім саветам культурнага цэнтра ГДУ імя Ф.Скарыны 22 верасня 1995 года. Тэл. для давадак: 57-33-30.

"РАДЗІМІЧЫ" ЧАКАЮЦЬ ВАС

Аб'яўляецца дадатковы набор юнакоў у народны фольклорна-харэаграфічны ансамбль "Радзімічы".

Звяртацца штодзённа ў актавую залу універсітэта з 19.00.

КУЛЬТУРНЫ ЦЭНТР ГДУ.

Забрав все краски, все цветы,
Раздвев деревья и кусты,
Собрал весь дождь в большую чашу,
Ушла, лишь грусть оставив нашу.

БУДЗЬЦЕ ГРАЦЫЁЗНЫМІ!

Ва універсітэце створана група стэпа і спартыўнай аэробікі. Студэнткам, якія жадаюць займацца, звяртацца ў спартыўную залу вуч. корпуса N 2 /вул.Кірава, 119/ па аўторках, чацвяргах -- з 17.00 да 18.30 і ў суботу -- з 14.00 да 15.30.

oo

ЗНОЎ МАЦНЕЙШАЯ У СВЕЦЕ

У г.Кустанаі прайшоў IV чэмпіянат свету па паліятлону. У ім прынялі ўдзел шматборцы з Расіі, Таджыкістана, Узбекістана, Беларусі і Казахстана.

У агульнакамандным заліку беларускія спартсменкі ўступілі толькі камандам Расіі і Казахстана.

Двухразовая чэмпіёнка свету выкладчыца кафедры фізічнага выхавання нашага універсітэта Галіна Галаўнёва зноў прадэманстравала неўвядальнае спартыўнае майстэрства. Выступаючы ва ўзроставай групе 45-49 гадоў, майстар спорту Г.Галаўнёва ўзнялася на вышэйшую прыступку п'едэстала гонару.

У КАНЦЫ СПАРТЫЎНАГА СЕЗОНА

У бельгійскім горадзе Льежы разыгрываўся Кубак Еўропы па лёгкай атлетыцы сярод клубных каманд. Сапернічалі каманды Германіі /дзве/, Францыі, Турцыі, Босніі, Беларусі і Бельгіі /дзве/.

Беларусь прадстаўляла гомельская каманда "Сож", за якую выступалі і нашы студэнты: Аляксандр Слюнькоў перамог у бегу на 100 м і быў трэцім у эстафетным бегу 4x100 м, Яўген Пудакоў быў другім у кіданні дыска і трэцім -- у штурханні ядра, Валянцін Борсук і Аляксандр Цумакоў ў эстафетнай камандзе 4x100 м заваявалі бронзавыя ўзнагароды.

Гамяльчане ў выніку заваявалі 5 залатых, 9 сярэбраных і 6 бронзавых ўзнагарод, а ў агульнакамандным заліку нашы землякі, на трэцім месцы -- Германія. У нашых студэнтаў трэніруюць

В.МАРЧАНКА.

АТЛЕТЫЧНЫ

У ішлі саборніцтвы па асенняму раме II спартакіяды студэнтаў града.

Факультэтаў ГДУ імя Ф.Скарыны, ага і політэхнічнага інстытутаў. дзел звыш 350 студэнтаў.

адамі сталі лёгкаатлеты факультэ- ерсітэта. Яны набралі 661 ачко.

студэнты БелДУТа. На рахунку працэсам перавозак -- 518 ачкоў,

462 -- факультэта прамысловага і грамадзянскага будаўніцтва.

У асабістым заліку на дыстанцыі 500 м сярод дзяўчат першае і другое месцы падзялілі студэнткі А.Кандраценка з факультэта фізічнай культуры нашага універсітэта і І.Пятрова з факультэта кіравання працэсамі перавозак БелДУТа. Яны выступалі ў розных забеггах, але паказалі аднолькавы вынік -- 1.33. На 2 сек. адстала ад іх І.Саўчанка з факультэта прамысловага і грамадзянскага будаўніцтва, якая аказалася трэцяй.

Сярод юнакоў на кіламетровай дыстанцыі ўсе прызавыя месцы занялі студэнты факультэта фізічнай культуры. З вынікам 2.30 першым на фінішы быў А.Шытаў. На 1 сек. адстаў ад яго Д.Шкалёў. Трэцім фінішаваў С.Шышоў -- 2.35.

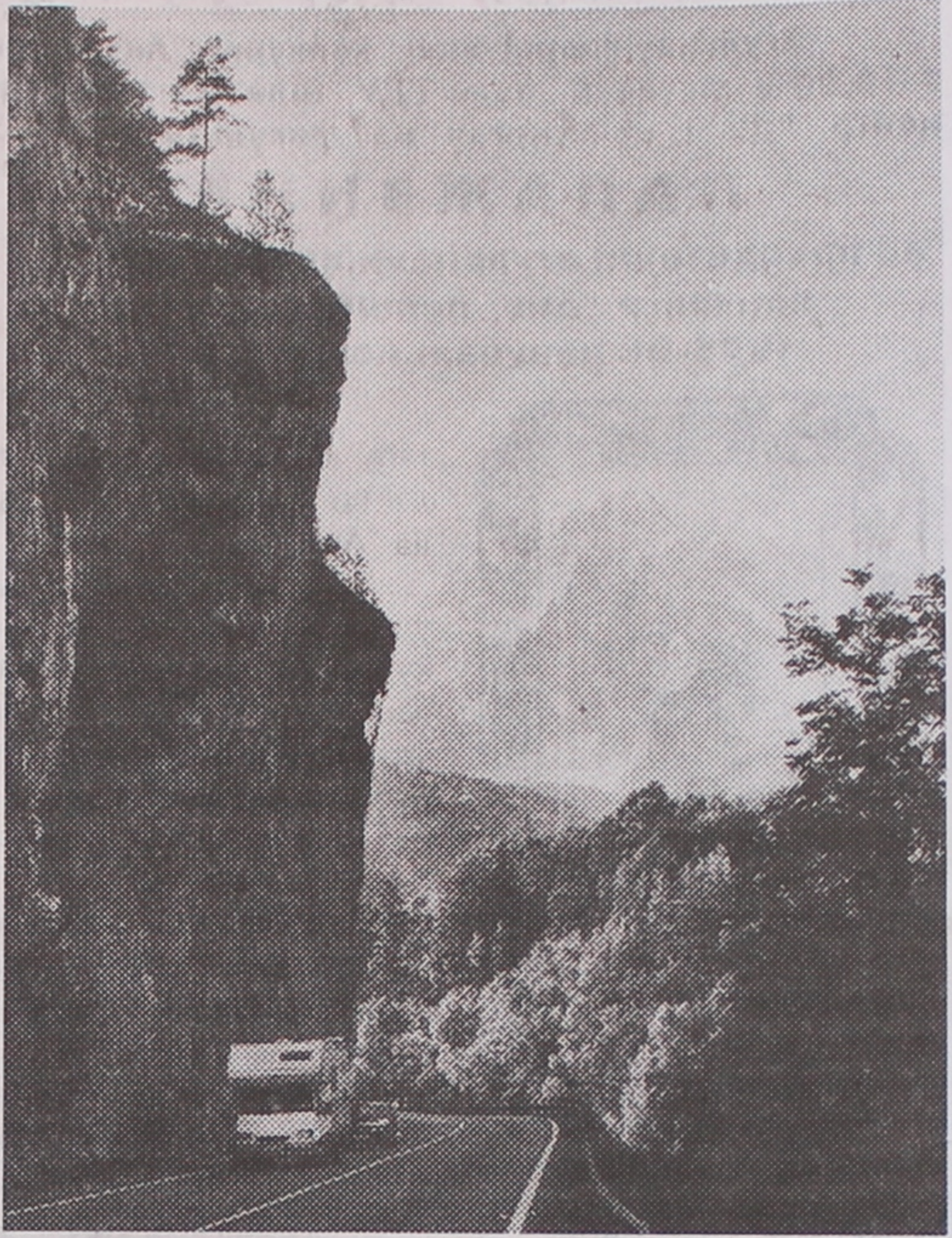
**М.БАЛЬ, студэнт II курса
філалагічнага факультэта.**

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў, цытат, аканамічных даных, асабістых імён, геаграфічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, каб у матэрыялах не ўтрымлівалася даных, якія не падлягаюць адкрытай публікацыі. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не раздзяляючы пункту гледжання аўтара.

ЗАСНАВАЛЬНІК -- Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф.Скарыны.
Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 1-18, тэл. 57-43-21.
Рэгістрацыйны № 221
Спонсары газеты -- НВП "Сучасная тэхналогія", прафком студэнтаў.

Газета набрана і зборстана на настольна-выдавецкім комплексе ІВЦ ГДУ, аддрукавана на Гомельскай фабрыцы "Палесдрук", г.Гомель, вул.Савецкая, 1.
За новасны набор, вёрстку і памылкі фабрыка "Палесдрук" адказнасці не нясе.

Рэдактар
Ул.П. БАЛОГА
Аб'ём 1 друк. арк.
Тыраж 1.500 экз.
Заказ 580.
Падлісана да друку 13.10.95.

Дарога ў Альпах. Здымак зроблены нашым фотакарэспандэнтам У.Чысцікам, які сёлета з групай альпіністаў пабываў у Італіі.

**ГОМЕЛЬСКИ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСИТЭТ
ІМЯ Ф.СКАРЫНЫ**

аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасадаў па кафедрах:

- оптыкі -- дацэнта;
- матэматычнага аналізу -- дацэнта;
- ЭМ і праграмавання -- дацэнта;
- эканамічнай інфарматыкі і АСК -- дацэнта;
- псіхалогіі і давузаўскай падрыхтоўкі -- ст.выкладчыка, дацэнта.

Тэрмін падачы заяў -- не пазней 1 месяца з дня апублікавання паведамлення.

Заявы накіроўваць на адрас: 246699 г.Гомель, вул.Савецкая, 104.

РЭКТАРАТ.

Дэканат факультэта фізічнай культуры, калектыў кафедры тэорыі і методыкі фізічнай культуры выказваюць спачуванне лабаранту **МАЖАЙСКАМУ Паўлу Фёдаравічу** з выпадку напаткаўшага яго гора -- заўчаснай смерці **ДАЧКІ.**